14/02/2022

Αντιοχείας: «Το μεγαλύτερο πρόβλημα των ανθρώπων είναι η αλαζονεία»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αντιοχείας

Στη Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε στην Πατριαρχική Ιερά Μονή της Παναγίας του Μπαλαμάντ, παρέστη συμπροσευχόμενος χθες, Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννης ο 10ος. Τη Θεία Λειτουργία (για την έναρξη του Τριωδίου) τέλεσε ο ηγούμενος της Μονής, Αρχιμανδρίτης Ρωμανός Αλ-Χάνα, συλλειτουργούντος του Κοσμήτορα της Ιεράς Σχολής του Αγίου Ιωάννη της Δαμασκού του Πανεπιστημίου του Μπαλαμάντ, Αρχιμανδρίτη Ιακώβ Χαλίλ και συμπροσευχομένων πατέρων, ιερέων και διακόνων.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος είπε:

Ο εντυπωσιακός ύμνος, σήμερα, στο βιβλίο του τριωδίου, αυτή την πρώτη Κυριακή της προετοιμασίας για τη Σαρακοστή, λέει: “Μή προσευξώμεθα φαρισαϊκώς, αδελφοί, ο γάρ υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθώμεν εναντίον τού Θεού, τελωνικώς διά νηστείας κράζοντες. Ιλάσθητι ημίν ο Θεός, τοίς αμαρτωλοίς” (Να μην προσευχόμαστε, αδελφοί, όπως ο Φαρισαίος, διότι όποιος ανυψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί και θα ταπεινωθούμε μπροστά στον Θεό, ας κράζουμε μέσω της νηστείας όπως ο Τελώνης: «Ελέησε, Θεέ μου, εμάς τους αμαρτωλούς!» Γιατί αυτά τα λόγια δείχνουν ότι ο άνθρωπος γνωρίζει τον εαυτό του, αναγνωρίζει τις αμαρτίες του και τις αδυναμίες του και αναζητά το έλεος του Κυρίου. Αυτά τα λόγια είναι ο δρόμος της ειρήνης και της σωτηρίας για όλους μας, είτε ατομικά, είτε συλλογικά, στη χώρα μας, ή ακόμα και στην εκκλησία μας.

Ο τελώνης ταπεινώθηκε ενώπιον του Θεού και ζήτησε το έλεός του. Το πρόβλημά μας ως ανθρώπινα όντα, με τον εαυτό μας, στα σπίτια μας, στις οικογένειές μας, στις κοινότητές μας, στις χώρες μας, όπου κι αν βρισκόμαστε, είναι όταν ένας από εμάς υψηλοφρονεί και επαίρεται. Ναι, το θεμελιώδες πρόβλημα, στη ζωή του καθενός από εμάς είναι όταν υποτιμά τους άλλους και θεωρεί τον εαυτό του καλύτερο από όλους και δεν ταπεινώνεται.

Το πρόβλημα των προβλημάτων στη ζωή μας είναι ο υπερήφανος άνθρωπος, που επαίρεται/υψηλοφρονεί. Το πρόβλημα -παντού, ακόμα και στην εκκλησία- είναι η αλαζονεία. Όταν ο άνθρωπος σηκώνει το κεφάλι του και δεν δέχεται να το χαμηλώσει ενώπιον του Κυρίου, τότε πρέπει να περιμένει το κακό.

Παρατηρείτε ότι αντιμετωπίζουμε προκλήσεις και δυσκολίες στη ζωή μας και στις κοινωνίες μας. Κοιτάξτε την κατάσταση διαβίωσης: οι άνθρωποι δεν μπορούν να φάνε, σκέφτονται μόνο για το πώς να εξασφαλίσουν το ψωμί, την ενέργεια και τα καύσιμα... Η κατάσταση στην περιοχή μας έχει γίνει τόσο δύσκολη όσον αφορά τη ζωή και την επιβίωση. Δυστυχώς, πάνω απ ‘ όλα αυτά, υπάρχουν κάποια εκκλησιαστικά ζητήματα, εσωτερικά και καθολικά, που προκαλούν εμπόδια στους ανθρώπους...

Είναι απαράδεκτο να υπάρχει – Θεός φυλάξοι- διαφθορά στην εκκλησία ή απαράδεκτα λάθη. Ας σκεφτούμε και ας αναλύσουμε: ποια είναι η αιτία αυτής της διαφθοράς; Ποια είναι η αιτία αυτών των πολύποδων; Ο λόγος είναι ο άνθρωπος που σηκώνει κεφάλι και δεν ταπεινώνεται. Αυτή είναι η μεγαλύτερη αμαρτία.

Συχνά, ο άνθρωπος αμαρτάνει και ο Κύριος τον συγχωρεί κι ο άνθρωπος μετανοεί και προχωράει μπροστά και αλλάζει και η αμαρτία του δεν υπολογίζεται, επειδή ο Κύριός μας είναι ελεήμων και συμπονετικός. Αλλά το πρόβλημα έγκειται στο πείσμα, όταν ο άνθρωπος δεν παραδέχεται την αμαρτία του και παραμένει στην ίδια κατάσταση με εγωισμό απέναντι στον Κύριό του και σε όλους τους ανθρώπους. Αυτή είναι η μεγάλη αμαρτία.

Κάθε άνθρωπος αμαρτάνει: «Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω!» (Ιωάννης 8: 7). Το ζήτημα είναι να μετανοήσουμε, να είμαστε ταπεινοί, να σκύψουμε το κεφάλι μας και να ζητήσουμε: «Το έλεός σου Κύριε!». Γιατί όταν είσαι σκληρός και πεισματάρης και δεν λες «Κύριε, ελέησόν με, είμαι αμαρτωλός», αυτή είναι βλασφημία ενάντια στο Άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι μια πράξη έλλειψης ελπίδας κι εμείς ζούμε με ελπίδα.

Ζούμε με το αίτημα του ελέους Του Κυρίου, με την αέναη ανανέωση, με τη μετάνοια για την αμαρτία, με το να ξεχνάμε το παρελθόν με την κίνηση προς τα εμπρός και προς το φως. Είθε ο Κύριος να μας δώσει σε όλους αυτή τη χάρη, να επιστρέψουμε στον εαυτό μας και να συνειδητοποιήσουμε μέσα μας ότι πρέπει να είμαστε ταπεινοί. Αυτό είναι το ταξίδι της σωτηρίας όπου κι αν βρισκόμαστε: στην εκκλησία, στην κοινωνία, στη χώρα, στον Λίβανο, στη Συρία, σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή και στον κόσμο…

Προσευχόμαστε για την κατάστασή μας, προσευχόμαστε για την Ουκρανία, λόγω της μεγάλης έντασης εκεί, όπου οι άνθρωποι φοβούνται τον πόλεμο…
Προσευχόμαστε για ειρήνη, για ηρεμία και για την ταπεινοφροσύνη του ανθρώπου, ειδικά των υπευθύνων λήψης αποφάσεων, ώστε να μπορούν να αποφασίζουν για το καλό του λαού».

Ολοκληρώνοντας ο Μακαριώτατος τόνισε ότι ο καθένας από μας -ανεξάρτητα από το πόσο ισχυρός είναι- πρέπει να ταπεινωθεί και να αναζητήσει το έλεος του Θεού και να φωνάξει: «Κύριε, ελέησον με τον αμαρτωλό!».